

*stis pietatem, quæ vos colui, dum ab ore VESTRO penderem, adfiduus VOBIS, per plurimos annos, in omni fere et iuris et philosophiæ arte discipulus, quaque et absens vos prosequor, et amplexurus ero, dum anima spirabo mea. Sed huius pietatis ac studii probe scitis, eam esse vim atque naturam, ut nec perfecta ea, nec plene absoluta, sed aliqua ex parte quasi manca videatur, nisi eam publice declarandi detur occasio. Quam quidem iam datam mihi atque concessam, et oblatam adeo a generosissimo defensore, si prætermisurus eram, nullam plane, nec hanc quidem, huius rei habuissem excusationem, quod multum hoc genus scribendi habeat invidiæ, quia soleant, qui eo utantur, sæpissime id agere, ut aut propriis commodis inseruiant, aut adulandi studio indulgeant. Neutram enim harum adcusationum, quas turpissimas mihi habeo, in me cadere, etiamsi nemo sciret, VOBIS certe plene persuasum est et indubitatum. Cui enim potius, quam VOBIS, VIRI CLARISSIMI, dedicarem hæc, quæ de sequestrationis definitione, curatius, quam vulgo fieri solet, formanda hisce pagellis disputavi, qui IPSI mihi de hac re ulterius cogitandi, non tantum auctores fuistis, quum haurirem ex VESTRO ore iuris nostri civilis scientiam, sed qui IPSI quoque hanc, quam ingressus sum, viam mihi monstrastis? Quare VO-*

BIS